

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

издава

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на »Държавенъ ВѢСТНИКЪ«
за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощен-
ските разноски 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, че се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКЪ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VIII.

СОФИЯ, вторникъ 25 февруари 1886 год.

Брой 17.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Военното Министерство.

Указъ

№ 28.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

Съгласно съ мнѣнието на Министерския Съвѣтъ и доклада на Нашия Воененъ Министъръ отъ 21 февруари 1886 год. подъ №. 68,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Предъ видъ на сключения вече миръ съ Сърбия да се пристапи незабавно къмъ демобилизацията на армията и привеждането ѝ на мирно положение.

II. Испълнението на настоящия указъ възлага се на Нашия Воененъ Министъръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 февруари 1886 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принодписьль:

Военният Министъръ Майоръ Никифоровъ.

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

Указъ

№ 19.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ управляющи Министерството на Вътрешните Дѣла, представено

Намъ съ докладътъ му отъ 6 февруари 1886 година подъ № 973 и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ на Ибрахима Ковачъ, жителъ отъ с. Вълчи-Трънъ, Плѣвенска околия, 80 лева като обезщетение за конътъ му, разстрѣленъ по распореждането на медицинските власти на основание § 14 отъ гражданския медицински закони по ветеринарната часть.

II. Рѣченитъ 80 лева да се взематъ отъ запасния фондъ по бюджета на Министерството на Вътрешните Дѣла за миналата 1885 година.

III. Настоящия указъ и докладъ да се внесатъ въ най-блиzkата сесия на Народното Събрание за одобрение, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

IV. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ управляющи Министерството на Вътрешните Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 февруари 1886 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принодписьль:

Управляющи Министерството на Вътр. Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 973

Господарю!

На 1-й септемврий 1885 година по распо-
реждането на Плѣвенския окръженъ ветеринарни

врачъ и съ разрешението на Медицинското Управление, съгласно § 14 отъ гражданския медицински закони по ветеринарната часть, застрѣлиха конът на Ибрахима Ковачъ отъ с. Вълчи Трънъ, Плевенска околия, понеже е билъ боленъ отъ заразителна болестъ. Тъй като по бюджета на управляемото отъ менъ министерство нѣма сумми, отъ които би могло да се заплати на притежателът 80 лева: — стойността на казаний конъ, определена въ протокола, съставенъ отъ една комиссия, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчесността по бюджетъ“ и съгласно мнѣнието на Министерски Съветъ, изложено въ протокола му отъ 3 февруари т. г. подъ №. 5 четь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрешите щото въпросните 80 лева да се исплатятъ отъ запазения фондъ по бюджета на управляемото отъ менъ министерство за 1885 година сир. по глава II, § 12

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и въренъ поданникъ.

София, 6 февруари 1886 год.

Управляющий Министерството на Вжтр. Дѣла,
В. Радославовъ.

Указъ

№ 21.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашътъ управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 18 февруари 1886 година подъ №. 1333 и съгласно мнѣнието на Министерски Съветъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСГАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ на Бойко Нешова 819 лева 44 ст. наемъ за наето отъ него здание за гражданското медицинско управление за врѣме отъ 1-й януарий до 28 априли 1886 година.

II. Рѣченитѣ 819 лева 44 ст. да се зематъ отъ запазения фондъ по бюджета на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за 1886 година.

III. Настоящия указъ и докладъ да се внесатъ въ най-близката сессия на Народното Събрание за одобрение, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността“.

IV. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 февруари 1886 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющий Министерството на Вжтр. Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 1333.

Господарю!

Презъ миналата 1885 година, Гражданското Медицинско Управление, по причина на несгодността на зданието, въ което се помещаваше, съ одобрението на Министерски Съветъ, е наело друго здание съ срокъ за една година отъ 28 априли 1885 година до 28 априли 1886 година. Нъ ионаже по бюджета за 1885 година нѣматъ предвидена за тая цѣль сумма, то следуемийтъ наемъ за врѣме отъ 28 априли м. г. до 1-й януарий 1886 год. се исплати отъ запазения фондъ, съгласно указа на Ваше Височество подъ №. 82 и чл. 58 отъ „закона за отчетността“.

Тъй като и въ тазгодишниятъ бюджетъ не е могло да се предвиди нуждната за тая цѣль сумма, понеже бюджетътъ не е минавалъ презъ Народното Събрание, а е съставенъ споредъ минълогодишниятъ, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчесността по бюджета“ и съгласно мнѣнието на Министерски Съветъ, изложено въ протокола му подъ №. 6, четь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество, да благоволите и разрешите щото следуемиятъ наемъ за въпросното здание за врѣмето отъ 1-й януарий до 28 априли и. г. въ количество на 819 лева 44 ст., да се исплати отъ запазения фондъ по бюджета на управляемото отъ менъ министерство за настоящата 1886 година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и въренъ поданникъ.

София, 18 февруари 1886 год.

Управляющий Министерството на Вжтр. Дѣла,
В. Радославовъ,

Съ указъ подъ №. 20 отъ 19 февруарий т. г., разрѣшава се да се отпускатъ на основание чл. 92 отъ „закона за отчетността“ отъ глава II, § 13 отъ бюджета на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за 1886 г. на Силистренския окр. управителъ за исплатление съдѣржанието на бившия Силистренския окр. управителъ Хр. Ивановъ за 9 денонощия отъ ноемврий мѣсяцъ 1884 г. 114 лева.

Съ указъ подъ №. 22 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се отпуснатъ на основание чл. 92 отъ „закона за отчетността“, отъ глава II, § 13 отъ бюджета на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за 1886 год. следующитѣ сумми, останали не исплатени отъ бюджета за 1884 год.: за канцелярски разноски на Самоковското околийско управление 66 лева 40 ст., за сѫщето — на Раховското околийско управление 36 лева 10 ст. и на Русенския окрѣженъ управителъ за 85 джама за прозорцитѣ въ Русенския окрѣженъ затворъ — 30 лева и 80 ст.

ПРИКАЗЪ

№ 65.

По представление отъ Варненския окрѣженъ управителъ отъ 10 того подъ №. 1340 и възъ основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“ отчислявамъ отъ длѣжностъ кмета на Каварненската селска община Георги Карамфиловъ, за недобросъвестно исполнение на служебнитѣ му обязанности и вмѣсто него назначавамъ помощника му Димитръ Арнаудовъ, а за помощникъ кмета вмѣсто послѣдниятъ — члена на Каварненския общински съвѣтъ Димитръ Богдановъ.

София, 17 февруарий 1886 год.

Управляющій Министерстото В. Радославсвъ.

ПРИКАЗЪ

№ 69.

По представление на Варненския окр. управителъ отъ 13 февруарий т. г. подъ №. 1484, и на основание чл. 16 отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“, отчислявамъ отъ длѣжностъ кмета на Гюндевската селска община, Варненско окрѣжение, Петра Павловъ за немарливостъ въ служебнитѣ му обязанности, а вмѣсто него за кметъ назначавамъ члена на общинския съвѣтъ Кузаръ Боевъ.

София, 22 февруарий 1886 г.

Управляющій Министерстото, Каравеловъ.

Съ приказъ подъ №. 66 отъ 21 февруарий т. г., на и. д. Свищовския окрѣженъ управителъ Господинъ Ивановъ се разрѣшава, по домашни причини, петъдневенъ отпускъ, начинайки отъ 18 сѫщаго.

По Министерството на Финансите.

Указъ

№ 13.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашия Министръ на Финансите, направено Намъ съ докладътъ му отъ 18 февруарий т. г. подъ №. 5613 и съгласно постановленietо на Министерския Съвѣтъ, отъ 12 того (протоколъ №. 7),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се вдигне едно количество отъ петдесетъ хиляди гроша отъ располагаемата икономия въ кредитъ на гл. 10, отдѣль I, разрядъ I, отъ упражнението за 1885/86 год. на Южно-Българския бюджетъ, съ което количество да се усили кредитъ на гл. 21, отдѣль I, разрядъ I, на сѫщето упражнение и бюджетъ и се употреби за заплати на чиновниците при новоотворенитѣ митници, пунктове и погранични постове по границата на Южна България съ Турция и Черното-море, за врѣме отъ 1 януарий до 1 идущий мартъ т. г.

II. Да се усили кредитъ на гл. 16, отдѣль I, разрядъ I, отъ тоя бюджетъ съ едно количество отъ петнадесетъ хиляди гроша, което да се истегли отъ икономията на горѣ казанцата гл. 10, отдѣль I, разрядъ I, за 1885/86 години и се употреби за прогонни на сѫщите чиновници.

III. Испълнението на този указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 февруарий 1886 годна.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финансите, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 5613.

Господарю!

Съ присъединението на Южна България къмъ Княжеството, стана нужда да се отворят на ново митници, пунктове и погранични постове по границата на Южна България съ Турция и Черното море, за които цѣль повѣреното менъ Министерство назначи при тѣхъ нуждното число чиновници; но по вѣмание на сумми за съдѣржание и прогонни на тия чиновници, азъ внесохъ въ Министерски Съвѣтъ за това предложение, който съ постановление, отъ 12 того (протоколъ №. 7) постанови: отъ располагаемата икономия въ кредитъ на гл. 10, отдѣлъ I, разрядъ I, отъ упражнението за 1885/86 години на Южно-Българскиятъ бюджетъ, да се вдигне едно количество отъ 50,000 гроша, съ което количество да се усили кредитъ на гл. 21, отдѣлъ I, разрядъ I, на сѫщото упражнение и бюджетъ и се употреби за заплати на горнитѣ чиновници за врѣме отъ 1 януари до 1 идущий мартъ т. г.

Тъй сѫщо да се усили кредитъ на гл. 16, отдѣлъ I, разрядъ I, отъ тоя бюджетъ съ едно количество отъ 15,000 гроша, което да се истегли отъ икономията на горѣказанната глава 10, отдѣлъ I, разрядъ I, за 1885/86 години и се употреби за прогонни на сѫщите чиновници.

Велѣствие на възложенното и съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, честь имамъ най-покорно да молжъ Ваше Височество, чрезъ подписането приложения тукъ указъ, да благоволите и утвърдите горното постановление на Министерски Съвѣтъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 18 февруари 1886 г.

Министъръ на Финанситѣ, Каравеловъ.

Указъ

№ 14.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, направено Намъ съ докладъ му отъ 21 февруари т. г. подъ №. 5776,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне отъ полу процентниятъ сборъ суммата лева хиляда и двѣстѣ (1200), за съдѣржанието на мехеникъ-желѣзаръ при Варненската митница презъ текущата финансова година.

II. Испълнението на тоя указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 февруари 1886 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:
Министъръ на Финанситѣ, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 614.

Господарю!

Въ бюджета за текущата финансова година, нѣма предвидена сумма, съ която да се исплаща годишното съдѣржание лева 1200 на мехеникъ-желѣзаръ при Варненската митница; за това честь имамъ да молжъ Ваше Височество, да разрѣшите да се вземе горната сума отъ полу процентниятъ сборъ събиранъ въ Варненската митница, както разрѣшихте и минувата година съ указъ подъ №. 77.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно молжъ да подпишете приложение при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 18 февруари 1886 год.

Министъръ на Финанситѣ, Каравеловъ.

Указъ

№ 21.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладъ му отъ 21 февруари т. г. подъ №. 5776,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се приложатъ въ дѣйствие въ Южна България отъ 1 мартъ н. г. закона за надзора и събираніе на даждията отъ 13 априлъ 1883

г. и правилника за дълговодството на финансовият отдѣлението при окръжните управлениа отъ 26 мартъ 1885 година.

II. Длъжността финансериаленъ началникъ да се преименува въ финансовъ секретарь и отъ самостоятелни, каквите сѫ били до сега, финансовите секретари да бѫдатъ за напредъ подчинени на окръжните управители, подъ надзора и ръководството на които ще вършатъ служебните имъ обязанности.

III. Счетоводителите при финансериалните началници да се преименуватъ помощници на финансовите секретари.

IV. Длъжността на бирниците както по окръжните тѣ и по околийните да се преименува въ длъжност: контролери при съответствующите окръжни и околовийски бирничесвта.

V. Длъжността на акцизните началници и агенти, както и на служащите въ учрежденията, натоварени съ надзора и събиране на косвенните налози, а тѣ сѫщо и на служащите въ главните (окръжни) и околовийски бирничесвта, освѣнните агенти за събиране десетъка и горското право отъ дървения материал и надзорителите при тютюневите фабрики, да се закрие, а служащите въ тия учреждения да се иматъ предъ видъ за друга служба.

VI. Да се открие длъжността на финансови нагледници въ всичките околии на Южна България съ права и обязанности, които сѫ предвидени за тази длъжност въ закона за надзора и събиране на даждията.

VII. Испълнението на настоящий указъ се възлага върху Нашътъ Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 февруари 1886 година.

На първообразното съ собствената ръка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Министъръ на Финансите, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 5776.

Господарю!

Съ присъединението на Южна България къмъ Княжеството трѣбва, щото финансата тамъ администрация да се упърличи съвршенно на финансата администрация въ Съверна България. За тѣва нужно е, и то отъ 1 мартъ т. г., да

се приспособи тамъ закона за надзора и събиране на даждията отъ 13 априли 1883 г., споредъ който трѣбва да се наредятъ финансите учреждения и правилника за дълговодството на финансите отдѣлението при окръжните управлениа отъ 26 мартъ 1885 г., който ще служи за ръководство на служащите по финансата часть при испълнението на служебните имъ обязанности.

Ако Ваше Височество сте съгласни съ това мое предложение, най-покорно Зи може да подпишете тукъ приложени указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 21 февруари 1886. год.

Министъръ на Финансите, Каравеловъ.

ПРИКАЗЪ

№ 68.

Утвърдяватъ се въ длъжностите си следуещите чиновници по митниците въ Южна България, назначавани временно съ особени писма:

При Харманлийската III степ. митница: М. Кмѣтовъ за управител, Г. Абаджиевъ за секретарь, Брайко С. Ивановъ за подсекретарь, Д. Бакаловъ за оцѣнител, К. Коцевъ за магазинеръ, Керевовъ за писаръ;

При митарствени пунктъ Хебибче въ районъ на Харманл. митница: Г. Петковъ за началникъ на пункта;

При Бургазската III степ. митница: Р. Каракашовъ за управител, Н. Тумаровъ за оцѣнител, Ст. Х. Ранковъ за секретарь, Данаилъ Николовъ за писаръ;

При митарс. пунктове: Сизополи и Урумъ-Кюю въ районъ на Бургазската митница: Ст. Поповъ за началникъ на пункта Сизополи и Д. Стояновъ за такъвъ въ Урумъ-Кюю;

При Анхиалската V ст. митница: Д. Гаджиевъ за управител, Г. Стамболовъ за секретарь, В. Л. Минчовъ за оцѣнител;

При митарствени пунктъ Месемврия въ районъ на Анхиалската митница: Марчевичъ за началникъ на пункта;

При Баташката V ст. митница: А. Божковъ за управител, Хр. Сарачевъ за секретарь;

При митарствени пунктъ Каменица въ района на Баташката митница: Н. Слайдаровъ за началникъ на пункта;

Заплатата на Р. Каракашова и Н. Тумарова да се отпуска непрѣкъснато, а на всички други

други отъ дена на встъпванието имъ въ длъжност.

София, 21 февруари 1886 година.

Министър на Финансите, Каравеловъ.

Съ указъ подъ №. 22 отъ 22 февруари т. г., уволява се Старо-Загорският финансияленъ началникъ С. Стефановъ.

Указъ

№ 4.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ доклада му отъ 3 февруари т. г. подъ №. 455 и съгласно мнението на Министерския Съветъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ „расхода на сключенитѣ упражнения“ по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за м. г. 1066 лева и 26 ст. за исплащане извършенитѣ работи по шосето Русе—Бъла презъ 1884 г.

II. Испълнението на настоящиятъ указъ възлагаме на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 февруари 1886 г.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписьлъ:

Министър на Финансите, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 455.

Господарю!

Тъй, като — бюджета на бившето Министерство на Общественитѣ Сгради е вече сключенъ и предъ видъ, че за извършенитѣ работи по шосето Русе—Бъла презъ нея година има да се изплаща на предприемачите Калжновъ и Марковъ още 1066 лева и 20 ст., имамъ честъта най-покорно да молих Ваше Височество, да благоволите да разрѣщите, щото горната сума да се вземе отъ „расхода на сключенитѣ упражнен-

ния“ (§ 120) по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за м. г.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 3 февруари 1886 год.

Министър на Финансите, Каравеловъ.

Указъ

№ 6.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ доклада му отъ 18 февруари т. г. подъ №. 624 и съгласно мнението на Министерския Съветъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ запасния фондъ (§ 114) по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за т. г. 1,500 лева, за исплащане тримесечното съдържание на бившиятъ помощникъгласнаго инженера Л. Юовичъ, по закриване на длъжността му, започевайки отъ 1 януари т. г.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 февруари 1886 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписьлъ:

Министър на Финансите, Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 624.

Господарю!

Тъй, като по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за т. г., не се предвидѣ сумма за исплащане тримесечното съдържание на закрититѣ длъжности, имамъ честъта най-покорно да молих Ваше Височество, да благоволите да разрѣщите да се взематъ отъ запасния фондъ

(§ 114) по бюджета на Дирекцията за т. г. 1,500 лева, за исплащане тримесечното съдържание на бившия помощникъ главнаго инженера Л. Юговичъ, по закриване на длъжността, сътайки отъ 1 януарий т. г.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и въренъ подданикъ.

София, 18 февруарий 1886 г.

Министър на Финансите, Каравеловъ.

Съ височайше одобрени докладъ подъ №. 657 отъ 22 февруарий т. г. разрѣшава се едномѣсеченъ заграниценъ отпускъ въ Австрия на Кюстендилски окръженъ инженеръ Тампиеръ, по неотлагателни домашни причини, който отпускането да се счита отъ денитъ на заминаванието му.

Съ приказъ подъ №. 18 отъ съща дата, уволянява се А. Вишнинъ, старший писарь при Дирекцията на Общественниятъ Сгради, понеже е взетъ въ редоветъ на войската, и на негово място се назначава временно К. Ивановъ съ 80 лева мѣсечна заплата. Уволнението и назначението се считатъ отъ 15 текущий мѣсецъ февруарий.

Съ приказъ подъ №. 19 отъ съща дата, уволянява се отъ длъжностъ писаря при Дирекцията на Общественниятъ Сгради, Х. Константиновъ, по собствено желание и на негово място се назначава Никола Даракчиевъ съ 100 лева мѣсечна заплата. Уволнението и назначението се считатъ отъ 21 число на текущий мѣсецъ февруарий.

По Министерството на Просвѣщението.

Съ приказъ подъ №. 27 отъ 17 февруарий т. г., отчува се отъ гл. V § 21 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Просвѣщението едновременно държавно пособие отъ петстотинъ (500) лева на Никола Василевъ, студентъ по медицината въ Женевския университетъ.

Съ приказъ подъ №. 28 отъ съща дата, отчува се отъ гл. V § 21 по тазгодишния бюджетъ на министерството едновременно държавно пособие отъ петстотинъ (500) лева на Георгия Тодорова, студентъ по финансовата часть въ „Ecole Libre de Sciences Politiques“ въ Парижъ.

Съ приказъ подъ №. 29 отъ съща дата, отнематъ се стипендии отъ 1-й ноемврий 1885 г. на слѣдующите ученици отъ Кюстендилското три-

классно и педагогическо училище: 1) на Стефана Гладковъ отъ Бебрево; 2) на Дяка Дачевъ отъ с. Салманово (Шуменско); 3) на Кули Желѣзковъ отъ Джумая; 4) на Стефана Кожухаровъ отъ Беброво; 5) на Слави Козаровъ отъ с. Калугерица (Шуменско); 6) на Никола Петровъ отъ с. Константинъ (Еленско); 7) на Димитра Пърповъ отъ Вратча и 8) полустипендията на Анастаса Поповъ отъ Кратово (Македония). Причината за отнемането стипендии имъ е, дъто тъ отъ 1-й ноемврий 1885 год. докт и до сега не сѫ се явили въ казанното училище. А вмѣсто тъхъ даватъ се отъ 1-й февруарий т. г. цѣли стипендии на учениците Тодора Ганчевъ отъ с. Смолско (Златишка околия) и на Стояна Чорбаджовъ отъ Орхание; и половинъ стипендия на Луча Червенковъ отъ с. Петричъ (Тракия) и на Димитра Максимовъ отъ Кюстендилъ.

Съ приказъ подъ №. 30 отъ съща дата, назначения съ приказъ подъ №. 4 отъ 24 януарий за вълнонаеменъ учител при Пловдивската реална гимназия Иванъ Траяновъ, ще се счита като треторазряденъ учител споредъ бюджета на Южна България отъ 1-й февруарий т. г.

Съ приказъ подъ №. 35 отъ 21 февруарий т. г., отпуска се отъ 1-й идущий мартъ т. г. цѣла държавна стипендия отъ 40 лева мѣсечно на ученика отъ IV-класъ на Пловдивската реална гимназия Халимъ М. Доспатски Българо-Мухamedанинъ изъ с. Доспатъ.

Съ приказъ подъ №. 36 отъ 22 февруарий т. г., отпушта се на държавниятъ стипендиятъ Лукашъ Хашновъ, студентъ въ Виенската политехника 51 левъ за исплащане таксите за правоучение; тия пари ще се заематъ отъ гл. V § 20 на тазгодишния бюджетъ на Министерството на Просвѣщението.

НЕОФИЦИАЛЕН ДѢЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ“.

(Агенция Havas).

Римъ, 22 февруарий. Депутатската камара гласува бюджетопроекта съ 242 гласа противъ 206. Г. Паренцо поиска да направи запитване върху постъпките за въспиране поставянието митници между Турция и Румелия като противно на Берлинския договоръ. Камаратата се отложи до ^{8/15} мартъ.

Цариградъ, с. д. Поставянието на митниците между Турция и Румелия се приостановява.

Лондонъ, с. д. „Standard“ казва че Турция като пожелала да изиска свикването на конференцията въ Цариградъ, Италия внушила идеята да се събере тая конференция въ Берлинъ. Силитъ щали благосклонно да приематъ това предложение.

Берлинъ, с. д. Въ раихстага продължиха се разискванията върху законопроекта за монопола на спиртните птици. Националь-либералитъ, социалистъ представители и Елазазитъ се обявиха противъ тоя законопроектъ. Полскиятъ представители резервираха поведението си. Разискването се продължава и днесъ.

Парижъ, с. д. Авторътъ на покушението, направено на борсата, се нарича Галло, той е работникъ химикъ, родомъ изъ Бретанъ.

Виена, 23 февруари. „Neue Freie Presse“ казва че споредъ извѣстия изъ Атина, Делиянинъ като не искалъ да земе на себе отговорността за разореждането, поднесълъ оставката си на краля, който не рачилъ да я приеме.

Атина, Опровергава се слуха за повикването на два разряда отъ резервите.

Парижъ, с. д. Говори се, че слухътъ за събирането на конференция въ Берлинъ нѣма вѣроятностъ.

Берлинъ, с. д. Раихстагъ възвѣрна на ново въ комисията законопроекта за монопола на спиртните птици, тъй като г. Бискаркъ е болниавъ а бѣше уведомилъ че той си запазва правото да говори върху него предъ комисията.

Комисията на Прусската диета вотира кредитъ отъ сто милиона марки за колонизирането на источните области.

Букурешть, с. д. Решидъ Бей заминѣ за Цариградъ, а Цанковичъ ще тръгне днесъ за Бѣлградъ, носящъ договора за мира за ратификация.

Цариградъ, 24 февр. Портата испраща до силитъ нота съ която исказва, че тя приема измѣненията на Турско-Българското съглашение, независимо отъ премахването относящата се до военната помощъ частъ, където е вече по рано прието, то есть, Портата се съгласява щото главното управление на Источна Румелия да се повѣрява на Български Князъ, съгласно членъ 17 отъ Берлински договоръ. Измѣненията, които ще се привнескатъ въ органическия уставъ отъ Турско-Българската комисия въ продължение до четири мѣсeca, ще се подложатъ за санкциониране на конференцията, а наредено отъ Турско-Българското съглашение врѣменно управление ще слѣдва да дѣйствува до когато стане това санкциониране. Портата въ нотата си моли силитъ да упълномощи посланикътъ си да взема участие въ конференцията у Цариградъ за да санкционира тъй измѣненото съглашение.

Цариградъ, 25 февр. Повечето отъ силитъ сѫ отговорили благоприятното на послѣдний Портинъ циркуляръ отноително Турско-Българското съглашение. Четакъвъ ще бѫде отговора и на другитъ сили нѣма никакво съмнѣние. По всяка вѣроятностъ конференцията ще се събере презъ тази седмица.

Берлинъ, с. д. Понеже Императоръ се е по простилилъ и пакъ, медицитъ сѫ му препоръчали съвѣр-

шенно спокойствие. Въ депутатската камара г. Виндхорстъ обяви, при разискването бюджета за исповѣданіята, че партията отъ католическия центръ ще се въздържи отъ да призовтори оплакванията на католиците съ надежда, че въдворението на религиозни миръ ще произлезе отъ разискването предъ горната камара новий законопроектъ по черковнитѣ дѣла.

Военно на Негово Височество училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 229.

На основание чл. 3 отъ „закона за публичнитѣ търгове“ обявява, че на 10 марта т. год., въ 9 часа сутринта, ще се произведѣтъ въ канцеларията на училището търгове — съ явна конкуренция — за доставяне, отъ денътъ на сключването на контрактътъ до 1 януари 1887 година, слѣдующицъ предмети:

- 1) месо говеждо и овчо;
- 2) хлѣбъ;
- 3) млеко;
- 4) сало свинско, соль, яйца, масло кравешко и овчо, кокошки, селедки, риби солени и сушени, тѣл сѫщо и разни растителни и колониални продукти;

5) гасъ, фитили за лампи, кибрити, лампови и джамови стъкла.

Г. г. конкурентътъ трѣба да се снабдятъ съ свидѣтелства, съгласно чл. 6 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, безъ които не ще бѫдѣтъ допуснати къмъ търгътъ.

Задъгъ за приемане участие въ търга се иска: за месо 600 лева, за хлѣбъ 700 л., за млеко 100 лева, за разни продукти 1,60 л., за предмети на освѣтление 160 л.

Подробни сѣрѣдниния за означенитѣ търгове могатъ да се видятъ въ училищната канцелария въ гр. София, катадневно стъ 9 до 12 часа сутринта.

Ст. София, 24 февруари 1886 г.
За начальникъ на училището, Капитанъ Вълнаровъ.

Завѣдующи домакинството, Поручикъ Златановъ.

Адютантъ на училището, Подпоручикъ Вещель.
1—(326)—3

Руссенска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 91.

Руссенската митница обявява на родителитѣ или сродниците на покойния Иванъ Вълчевъ, родомъ изъ г. Шуменъ и бивши стражаръ при сѫщата митница, че въ управлението ѝ се съхраняватъ 44 лева сребърни отъ заплатата му за мѣсецъ юни 1885 год., и ги приканва да се явятъ въ растояние на три мѣсeca отъ троекратното прогласяване на настоящето обявление, за преддаване на горнитѣ пари, но установения редъ; въ противенъ случай суммата остава за въ полза на съкровището.

г. Русе, 15 февруари 1886 год.

Управителъ: Хр. Поповичъ.
Секретарь: Кулевъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Провадийско градско общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 171.

Понеже длъжността на градски лъкар въ Провадия за сега е вакантна, то градското общ. управление поканва желаещите отъ господа лъкарите да я заемат, да се отнесе за споразумѣние, като писменно изложи и условията.

Провадия, 12 февруари 1886 год.

Кметъ: П. Геновъ.

2—(285)—5

Секретаръ: А. Янковъ.

Ловчанско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 896.

Въ гр. Ловеч се намира безъ стопананъ (юва), едно мажко тело около 6 мѣсечно косъмъ червенъ безъ други бѣлези.

Поканва се стопанинът му да се яви въ Ловчанското окол. управление слѣдъ 41 день отъ обнародването настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да си го вземе слѣдъ като докаже собствеността му, послѣ истичанието на който срокъ ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Ловечъ, 7 февруари 1886 год.

За окол. началникъ:

Секретаръ: Г. Райковъ.

1—(293)—1

Бѣло-Слатинско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 562.

Бѣло-Слатинското околийско управление съгласно чл. З отъ закона за изгубения добитъкъ (юва), съ настоящето си обявява на интересуващи се, че въ чердата на селото Бѣла-Слатина се намира неизвѣстно кому принадлежаще (юва) слѣдующи добитъци:

1) едно тормаче на 2 години, косъмъ русъ, въ дѣсното ухо брасноухо, и рогата му гаванчести, и

2) една биволица на 3 гѣдини, руса на челото бреза, и въ дѣсното ухо кърноуха.

Ако въ растояние на 41 день стопанинъ имъ се не яватъ въ околийското управление съ надлежните за собствеността имъ документи, съгласно чл. 4 отъ сѫщия законъ добитъците ще се продадутъ за въ полза на хазната.

Бѣла-Слатина, 8 февруари 1886 год.

Околийски началикъ: Димитровъ.

Секретаръ: Мишевски.

1—(294)—1

Ловчански мировий сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александър I-ий Князъ на Бѣлгaria, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година септемврий 25 день, Ловчански мировий сѫдия разгледва и изслуша гражданско дѣло № 503 отъ 1885 година по тѣжбата на Гечо Вачовъ, отъ с. Гозница, срѣщу Мурадъ Хасановъ, отъ село Шахънкая за 1 060 гроша.

Сѫдията взе въ съображеніе чл. чл. 48, 71, 100, 103, 115, 116, 120 и 122 отъ гражданско мірово сѫдопроизводство, опредѣли: осаждда се Мурадъ Хасановъ отъ с. Шахънкая, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати на Гечо Вачовъ, отъ село Гозница чрезъ повѣр. Михала Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ 1.000 гроша и на всички разноски, които се го послѣдавати и които ще го послѣдватъ до исполнението на рѣшението.

Срѣщу рѣшението се допушта обжалване предъ сѫщия сѫдъ въ двѣнадесетъ срокъ, считанъ отъ денътъ на послѣдното еднократно публикуване на резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“, или на аппел ция предъ Ловчански окр. сѫдъ отъ истцовата страна отъ днесъ.

Марсий сѫдия: Желѣзковъ.

1—(263)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александър I-ий Князъ на Бѣлгaria, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година октомврий 17 день, Ловчански мировий сѫдия разгледва и изслуша гражданско дѣло № 340 отъ 1885 година по тѣжбата на Т. А. Кунчовъ, Кунчо Златювъ, Стефанъ Христовъ, Вѣлко Бочовъ, Нено Вѣлювъ и Игню Стояновъ отъ г. Ловечъ срѣщу наследници на покойни Василъ Ангелидисъ отъ г. Ловечъ, а сега въ с. Скеча Кавал. окр. Солунска губерния (Турция), за искъ 1.723³/₄ гроша по тевтеръ.

Сѫдията взе въ съображеніе чл. чл. 48, 71, 100, 101, 115, 116, 120, 121 и 134 отъ гражд. мірово сѫдопроизводство, опредѣли: осаждда наследници на покойния Василъ Ангелидисъ отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ село Скеча Кавалски окр. Солунска губерния (Турция), да заплатятъ на Т. А. Кунчовъ, Кунчо Златювъ, Стефанъ Христовъ, Вѣлко Бочовъ, Нено Вѣлювъ и Игню Стояновъ отъ г. Ловечъ хилядо седемстотинъ двадесетъ и три гроша и тридесетъ пари, заедно съ всички разноски които сѫдъ ги послѣдавати и ще ги послѣдватъ по публикуване, сѫщо и за исполнение на самото рѣшение, отъ имуществата на покойния, които ще укажатъ истците.

Срѣщу задочното рѣшение се допушта обжалване за отвѣтниците предъ сѫщия сѫдия въ двѣнадесетъ срокъ, считанъ отъ послѣдното публикуване настоящата резолюция въ „Държавенъ Вѣстникъ“, а на истците предъ

Ловчански окр. съдъ по апелативенъ редъ, въ същия срокъ, но считанъ отъ днесъ.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

1—(265)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Йосочество Александър I-ий Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година октомврий 17 день, Ловчански мировий съдия разглежда и изслуша гражд. дѣло № 1346 отъ 1885 година, по тѣжбата на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ повѣренникъ на В. Павурджиевъ отъ г. Свищовъ съ Мехмедъ Х. Томашовъ отъ с. градъ, а по настоящемъ въ г. Солунъ (Турция), за искъ 1.000 гроша по записъ.

Съдията взе въ съображение чл. чл. 48, 71, 100, 101, 115, 116, 120, 121, 122 и 132 отъ гражд. мирово съдопроизводство, опредѣли: осужда заочно Мехмедъ Х. Томашовъ отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ г. Солунъ (Турция), да заплати на Мих. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, повѣр. на В. Павурджиевъ и Г. Паница отъ г. Свищовъ хилядо гроша, сѫщо и на всички разноски, които сѫ го послѣдавали и ще го послѣдватъ както за публикациите по „Държавенъ Вѣстникъ“, сѫщо и на испълнението на самото рѣшеніе.

Срѣщу заочното рѣшеніе се допушта обжалване за отвѣтната страна предъ сѫщия съдия въ двѣнадесетъ срокъ считанъ отъ денътъ на послѣдното публикуване на настоящата резолюция въ „Държавенъ Вѣстникъ“, а на истцовата — предъ Ловчан. окр. съдъ въ същия срокъ, считанъ отъ днесъ по апелативенъ редъ.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

1—(264)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Височество Александър I Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година октомврий 17 день, Ловчански мировий съдия разглежда гражданско дѣло №. 149 отъ 1885 год., по тѣжбата на Тонко Христовъ отъ с. Гозница противъ Халиль Ахмедовъ отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство за искъ актъ на една нива.

Съдията взе въ съображение чл. чл. 48, 68, 71, 100, 101, 115, 116, 120 и 132 отъ гражд. мирово съдопроизводство и ст. 2 отъ закона за Домашнитѣ актове, опредѣли: признава предварителната продажба на една нива отъ дванацсетъ дююма, находяща се въ продинческо помѣстие въ вѣхтий лозя съ сѣди: отъ двѣ страни пѣть, Гарибоолу Мехмедъ и Хасанъ Бекяръ, станала между истеца Тонко Христовъ отъ Гозница съ Халиль Ахмедовъ отъ Ловечъ, а по настоящемъ въ Турция въ неизвѣстно мѣстожителство и за която нива да се издаде актъ на ищеща, всички становали разноски и които имать да станатъ се възлагатъ на ищеща.

Срѣщу рѣшението се допушта обжалване предъ Ловчански окр. съдъ по апелационенъ рѣдъ въ двѣнадесетъ срокъ за отвѣтната страна, считанъ отъ д-

еньть на послѣдното публикуване настоящата резолюция въ „Държавенъ Вѣстникъ“, а за ищеща отъ днесъ.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

1—(266)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Височество Александър I Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година октомврий 17 день, Ловчански мировий съдия разглежда и изслуша гражданско дѣло № 959 отъ 1885 година по тѣжбата на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, преповѣренникъ на Айше, Найметулахъ, Халиль Байрактарови отъ г. Ловечъ съ Коджа Хисинъ отъ с. Голецъ, а по настоящемъ въ Турция съ неизвѣстно мѣстожителство да заплати на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, преповѣренникъ на Айше, Найметулахъ, Халиль Байрактарови отъ с. градъ седемдесетъ гроша сѫщо и всички разноски, които сѫ го послѣдавали и ще го послѣдватъ, както по публикацията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ сѫщо и за испълнение на самото рѣшеніе.

Съдията взе въ съображение чл. чл. 48, 71, 101, 115, 116, 120, 121 и 132 отъ гражд. мирово съдопроизводство, опредѣли: осужда заочно Коджа Хисинъ отъ с. Голецъ, а по настоящемъ въ Турция съ неизвѣстно мѣстожителство да заплати на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, преповѣренникъ на Айше, Найметулахъ, Халиль Байрактарови отъ с. градъ седемдесетъ гроша сѫщо и всички разноски, които сѫ го послѣдавали и ще го послѣдватъ, както по публикацията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ сѫщо и за испълнение на самото рѣшеніе.

Срѣщу рѣшението се допушта обжалване предъ сѫщия съдия въ двѣнадесетъ срокъ считанъ отъ денътъ на еднократното публикуване на настоящата резолюция въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отвѣтната страна, а за истцовата на кассация предъ Ловчански окр. съдъ въ сѫщия срокъ, но считанъ отъ днесъ.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

1—(267)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Височество Александър I Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесет и пета година октомврий 17 день, Ловчански мировий съдия разглежда гражданско дѣло № 138 отъ 1885 година, по тѣжбата на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ повѣр. на Халиль Мехмедовъ отъ с. градъ съ Ахмедъ Келешъ Хасановъ отъ с. Лаждани, а по настоящемъ въ Турция въ Айтдженъ за искъ 889 гроша или 177 лева и 80 стотинки по квитанция.

Съдията взе въ съображение чл. чл. 48, 71, 100, 101, 115, 116, 120, 121 и 132 отъ гражд. мирово съдопроизводство, опредѣли: осужда заочно Ахмедъ Келешъ Хасановъ отъ с. Лаждани, а по настоящемъ въ Айтдженъ Турция да заплати на М. Хр. Радославовъ отъ Ловечъ повѣр. на Халиль Мехмедовъ осемстотинъ осемдесет и деветъ гроша или по правителствен курсъ сто седемдесет и седемъ лева и осемдесетъ стотинки, сѫщо и на всички разноски, които сѫ го послѣдавали и ще го послѣдватъ, както за публикации по „Държавенъ Вѣстникъ“ сѫщо и на испълнение на самото рѣшеніе.

Срѣщу заочното рѣшеніе се допушта обжалване предъ сѫщия съдия въ двѣнадесетъ срокъ, считанъ

отъ последното публикуване настоящата резолюция въ „Държавенъ Въстникъ“ за отвѣтника, а за ищеща въ сѫщия срокъ, но считанъ отъ днесъ предъ Ловчан. окр. сѫдъ по аппелативъ рѣдъ.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ

1—(268)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Височество Александър I Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и пета година септемврий 25 день, Ловчански мировий сѫдия разгледва и изслуша гражд. дѣло № 139 отъ 1885 година по тѣжбата на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, повѣр. на Хатидже Мехмедъ Вехабова противъ наследниците на покойния Ахмедъ Х. Вехабовъ, а именно: жена му Хатидже Мехмедъ Заимова и дѣцата му Фехли и Каймѣтъ Ахмедъ Х. Вехабови отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ г. Солунъ въ Турция за искъ 1600 гроша.

Сѫдията взе въ съображеніе чл. чл. 48, 68, 71, 100, 101, 103, 115, 116, 118, 120 и 132 отъ гражд. мирово сѫдопроизводство, опредѣли: осаждда заочно наследниците на Ахмедъ Х. Вехабовъ, а именно: жена му Хатидже Мехмедъ Заимова и дѣцата му Фехли и Каймѣтъ Ахмедъ Х. Вехабови отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ г. Солунъ Турция, да заплатятъ на М. Хр. Радославовъ отъ г. Ловечъ, повѣр. на Хатидже Мехмедъ Вехабова отъ с. градъ хилядо и шестстотинъ гроша и на всички разноски, които сѫ го послѣдовали и ще го послѣдоватъ до исполнението на рѣшението.

Срѣшно рѣшението се допушта обжалване предъ Ловчан. окр. сѫдъ по аппелативъ рѣдъ въ двѣнадцати срѣкъ считанъ отъ денонощие на последното еднократно публикуване на резолюцията въ „Държавенъ Въстникъ“ за отвѣтника, а за ищеща отъ днесъ.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

1—(269)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Височество Александър I Князъ на България, на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и пета година септемврий 25 день, Ловчански мировий сѫдия разгледва и изслуша гражд. дѣло № 127 отъ 1885 година, по тѣжбата на Мехмедъ Ефенди Ахмедовъ отъ г. Ловечъ, повѣр. на Фатме Х. Османова жена на покойния Ахмедъ Бей и дѣцата му Айше и Емине Ахмедъ Беюви отъ г. Ловечъ съ наследниците на Барутчи Молла Мустафа, а именно жена му Зюнбуль Х. Хисинова, дѣцата му Расимъ, Едхемъ, Ибрахимъ, Али, Хатидже и Руйде Барутчи Молла Мустафови отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ Цариградъ Турция за искъ 2300 гроша.

Сѫдията взе въ съображеніе чл. чл. 48, 71, 100, 101, 103, 115, 116, 120, 121 и 132 отъ гражд. мирово сѫдопроизводство, опредѣли: осажддать се наследниците на покойния Барутчи Молла Мустафова, а именно: жена му Зюнбуль Х. Хисинова, дѣцата му Расимъ, Едхемъ, Ибрахимъ, Али, Хатидже и Руйде Барутчи Молла Мустафови отъ г. Ловечъ, а по настоя-

щемъ въ Цариградъ Турция, да заплатятъ на Мехмедъ Ефенди Ахмедовъ отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Фатме Х. Хсоанова жена на покойния Ахмедъ Бей и дѣцата му Айше и Емине Ахмедъ Беюви отъ с. градъ дѣъ хиляди и триста гроша, разноски по публикуване на призовката и налагане запоръ четиридесетъ и единъ левъ и деветдесетъ стотинки и на всички разноски, които ще го послѣдоватъ до исполнението на самото рѣшение.

Срѣшно рѣшението се допушта обжалване предъ сѫдъ съдия въ двѣнадцати срѣкъ считанъ отъ денонощие на последното еднократно публикуване на резолюцията въ „Държавенъ Въстникъ“.

Мировий сѫдия: Желѣзковъ.

1—(270)—1

НИКОПОЛСКИЙ МИРОВИЙ СЪДИЯ.

ПРИЗОВКА

№ 573.

Никополски мировий сѫдия на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѫдебни Правила, призовава Биялъ Павликянъ Реджебовъ, бившиятъ жителъ на селото Каиловци (Никополска околия) а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ слѣдъ шестмесеци отъ денъ на последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“, за да отговаря по искътъ заявъ срѣшно на него отъ Иванча Мандиковъ, жителъ отъ г. Никополь за издаване крепостенъ актъ на шестъ ниви и едно лозе отъ стойностъ на 105 рубли срѣбърни.

Въ случай на неявяване ще се постъпятъ съобразно съ чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Никополь, 11 февруари 1886 год.

Мировий сѫдия: П. Пенчовъ.

За секретарь: М. В. Спасовъ.

1—(274)—3

ПРИЗОВКА

№ 1271.

Подписанъ, Никополски мирови сѫдия, на основание ст. 115 § 1 отъ Временниятъ Сѫдебни Правила, призовава Йосефъ Аврамъ Хазанъ бившиятъ жителъ на гр. Никополь а по настоящемъ живущъ въ г. Русе или Ломъ-Паланка да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ новъренни ми сѫдъ слѣдъ единъ мѣсяцъ отъ денъ на последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“ за да отговаря по искътъ явъ срѣшно на него отъ Атанасъ Костовъ и с-ие изъ гр. Плевенъ, за 1500 гроша.

Въ случай на неявяване ще се постъпятъ съобразно съ чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Никополь, 13 февруари 1886 год.

Мирови сѫдия: П. Пенчовъ.

За секретарь: М. В. Спасовъ.

1—(299)—3

Севлиевски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 117.

Подписаній, Георги Ц. Рачковъ, помощникъ съдебенъ приставъ при Севлиевски окръженъ съдъ, на II Габровски участъкъ, на основание издадений на 2 юли 1885 год., отъ Габровски мирови съдия исполнителни листъ № 632 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 458, 461 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, честь имамъ да обява на почитаемата публика, че отъ послѣдното трикратно публикуваніе на настоящето и до 31 день ще трае публично наддаваніе на слѣдующитѣ недвижими имущества; 1) една къща съ харманъ находяща се въ с. Собатковци, около два дюлюма, между съсѣди: Рачо Минчовъ, пашъ, Василь Змея и долъ оцѣнена за 900 гроша; 2) Бахчия въ мѣстността „Усойната“ около половина дюлюмъ между съсѣди: долъ, Митю Василевъ, пашъ и Статю Ивановъ, оцѣнена за 50 гр.; 3) бахчия въ мѣстността „Средока“ около единъ и половина дюлюмъ, между съсѣди: Митю Василевъ, Рачо Минчовъ, долъ и пашъ, оцѣнена за 200 гроша; 4) нива въ мѣстността „Юрата“ около 1 лѣха, между съсѣди: Петку Цанковъ, Ив. Цанковъ, Рачу Минчовъ и Дамянъ Колевъ, оцѣнена за 40 гроша; 5) нива въ мѣстността „Копашитѣ“, около половина дюлюмъ, между съсѣди: Тотю Ивановъ, Гатю Койчовъ, Ангель Станчовъ и долъ, оцѣнена за 95 гроша; 6) нива въ мѣстността „Кацарила“ около единъ дюлюмъ между съсѣди: Тотю Ивановъ, Сему Койчовъ, Нену Колари, и пашъ, оцѣнена за 80 гроша; 7) Низа въ мѣстността „Топала“ около единъ дюлюмъ, между съсѣди: Юранъ Тотевъ, мерата и Добрешкитѣ ниви, оцѣнена за 95 гроша, 8) нива въ сѫщата мѣстностъ, около една леха, между съсѣди: Станю Симеоновъ, Христо Стояновъ, пашъ и Добрешкитѣ ниви, оцѣнена за 95 гроша; 9) нива въ мѣстността „Превитото“ около една леха, между съсѣди: Рачо Минчовъ, Банку Тодоринъ, Станю Ивановъ и пашъ, оцѣнена за 40 гроша; 10) нива въ мѣстността лехитѣ, около половина дюлюмъ, между съсѣди: Иванъ Цанковъ, Митю Василевъ, Станю Ивановъ и Ратю Стойновъ, оцѣнена за 30 гроша; 11) нива въ мѣстността „Дългитѣ урница“ около една леха, между съсѣди: Цанко Стояновъ, Бено Колевъ, Митю Василевъ и Иванъ Гатевъ, оцѣнена за 46 гроша; 12) нива въ мѣстността „Чергана“ около една леха, между съсѣди: Петко Чоневъ, Сему Колевъ, Христо Венковъ и Рачу Минчовъ, оцѣнена за 40 гроша; 13) нива въ „Крушака“ около една леха, между съсѣди: Стою Петровъ, Митю Вавиловъ и Рачу Минчовъ, оцѣнена за 45 гроша; 14) нива въ мѣстността „Шулео гума“ около три лехи, между съсѣди: пашъ, Сему Колевъ и долъ, оцѣнена за 100 гроша; 15) гора въ мѣстността „Милковъ долъ“ около една леха, между съсѣди: Иванъ Цанковъ, гора и Митю Василевъ, оцѣнена за 80 гроша; 16) гора при с. „Калчовци“ около половина дюлюмъ, между съсѣди: Пенчо Радевъ, Венко Тодоринъ, пашъ и долъ, оцѣнена за 300 гроша; 17) гора при с. „Спасовци“ около половина дюлюмъ, между съсѣди: Чоню Илевъ, Стойчу Богдановъ, рѣката и пашъ, оцѣнена за 150 гроша; 18) ливада въ мѣстността „Голъмата ливада“ около една леха, между съсѣди: Венку

Дяковъ, Митю Василевъ и долъ, оцѣнена 45 гроша. Собственини на Василь Ивановъ отъ с. Събботковци, които ще се продадутъ за издѣлжение упомѣнатай исполнителенъ листъ, издаденъ въ полза на Бени Колевъ, отъ сѫщото село Събботковци за сумма (2000) гроша, петъ лева и 60 ст. съдебни разноски 24 лева за право въдение дѣлъто и разноските които ще послѣдоватъ по исполнението.

Горѣспомѣнатите имущество не сѫ залагани нито продавани, и ще се почне за всѣко парче отъ първоначалната имъ горѣ оцѣнка;

Желающитѣ г-да да взематъ участие въ купуваніето, могатъ да разглеждатъ формалностите въ канцеларията ми въ г. Габрово, всѣки денъ, освѣнъ неприсъственниятѣ дни.

г. Габрово, 10 февруари 1886 год.

Иом., съдебенъ приставъ: Г. Ц. Рачковъ.

1—(278)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 109.

Подписаній, Георги Ц. Рачковъ помощникъ съдебенъ приставъ, при Севлиевски окръженъ съдъ, на II Габровски участъкъ, на основание исполнителни листъ № 185 издаденъ отъ Габровски мирови съдия на 20 априли 1881 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 458, 461 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, честь имамъ да обява на почитаемата публика, че отъ послѣдното трикратно публикуваніе на настоящето и до 31 день ще трае публично наддаваніе на слѣдующитѣ недвижими имущества на слѣдующитѣ недвижими имущества; 1) една къща съ харманъ находяща се въ с. Янковци (Габровска околия) състояща отъ една бахчия находяща се въ с. Янковци, около десетъ дюлюма, между съсѣди: пашъ, Хр. Иванчовъ, Хр. Величкинъ и мерата „Кръстъ“, за издѣлжение дѣлътъ си къмъ Иванча Динчовъ отъ г. Габрово, отъ сумма 1616 гроша и съдебните разноски които ще послѣдоватъ по исполнението.

Упомѣнатата бахчия не е залагана нито продавана и ще се почне наддаваніето и отъ първоначалната оцѣнка (1616) гроша.

Желающитѣ г-да да зематъ участие въ купуваніето, могатъ да разглеждатъ формалностите, всѣки денъ въ канцеларията ми въ г. Габрово освѣнъ неприсъственниятѣ дни.

г. Габрово, 7 февруари 1886 год.

Иом. съдебенъ приставъ: Г. Ц. Рачковъ.

1—(244)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 111.

Подписаній, Георги Ц. Рачковъ помощникъ съдебенъ приставъ, при Севлиевски окръженъ съдъ, на II Габровски участъкъ, на основание издадений отъ Габровски мирови съдия, на 27 февруари 1885 год. исполнителенъ листъ № 209 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457, 462 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, честь имамъ, да обява на почитаемата публика, че отъ послѣдното трикратно публикуваніе на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публично наддавателенъ търгъ за продаваніе недвижимото

имущество на Генчо Колевъ Бардаръ отъ с. Златибуци, състояще отъ слѣдующето: едва нива находяща се въ мѣстността на сѫщото село, (Старото-ливади), около десетъ дюлюма, между съсѣди: Иванъ Колевъ Бардаръ, Дойчинъ Колевъ Бардаръ, сѫщия и Вълчо Колевъ Бардаръ, за издѣлжение упомѣнатъ исполнителъ листъ издаенъ въ полза на Иванъ Хр. Аврамчовъ отъ г. Габрово за сумма (2740) гроша и разноски 22 лева, и разноситъ които ще послѣдватъ по исполнението.

Горѣномѣнатото имущество не е продавано нито залагано и ще се почне отъ първоначалната му оцѣнка (3200) гр.ша.

Желающитъ г-да да взематъ участие въ наддаванието, могатъ да се явятъ въ канцелариата ми всѣки денъ въ г. Габрово, освѣнъ неприсътственитъ и разглеждатъ формалностите на проданта.

г. Габрово, 6 февруари 1886 год.

Пом. сѫдебенъ приставъ: Г. Ц. Рачковъ.
1—(245)—3

ШУМЕНСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 239.

Подписаный, Ив. Данчовъ, сѫдебенъ приставъ при Шуменски окрѣженъ сѫдъ, на основание исполнителенъ листъ № 414 на 18 януарий н. г. даденъ отъ Шум. мир. сѫдъ, и съгласно ст. ст. 451, 452, 456, 457, 462 и 465 отъ Временнитѣ Сѫдебни Правила, обявявамъ за всесобщо знаене на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ до 31 день ще се продава недвижимото имущество на Мерджанъ Мардироховъ, отъ г. Шуменъ а именно $\frac{29}{30}$ части отъ воденицата називаема „Чифликъ Дермени“ расположена въ околността на с. Дурмушъ (Шум. окр.) състояща отъ единъ камъкъ заедно съ принадлежащитѣ ней три лехи градина и шестъ уврати нива около воденицата: граничащие съ воденицата Чеше принадлежаще на Градишакъ Абдулаха съ воденицата Караджа принадлѣжаща на Омранкъюю Х. Ахмедъ, баиръ и ливади които $\frac{29}{30}$ части заедно съ 3 лехи градина и 6 уврати нива принадлежаща на Мерджанъ Мардироховъ, се оцѣняватъ за 130 лири турски. Това имущество не е заложено никому и ще се продава по възисканието на повѣренника А. Савовъ отъ г. Варна, на основание горѣномѣнатъ исполнителъ листъ отъ количествомъ 30 лири турски. Продажбата ще почне отъ горната оцѣнителна сума, книжата относящи се до това продаивание могатъ се разгледва отъ желающитъ г-да конкуренти всѣки денъ освѣнъ празниците, въ канцелариата ми въ г. Шуменъ, часътъ отъ 9—12 и отъ 2—4 слѣдъ пладаѣ.

г. Шуменъ, 4 февруари 1886 год.

1—(250)—3 Сѫдебенъ приставъ: И. Данчовъ.

НИКОПОЛСКИЙ МИРОВИЙ СЪДИЯ.

ПРИЗОВКА

№ 572.

Никополский мировий сѫдия на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѫдебни Правила, призовава Ашлакъ Мех-

медовъ, бивши житель на селото Коиловци (Никополска околия) а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ слѣдъ шестимѣсечи отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по искътъ заявъ срѣщу него отъ Иванча Мандиковъ, житель изъ г. Никополъ за издаване крепостенъ актъ на 9 ниви, едно лозье и три браница отъ стойностъ на 185 рубли срѣбъри.

Въ случай на неявяване ще се постъпи съобразно съ чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Никополъ, 11 февруари 1886 год.

Мировий сѫдия: П. Пенчовъ.

За секретарь: М. В. Спасовъ.

1—(273)—3

СЛИВЕНСКИЙ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ПРИЗОВКА

№ 22.

Подписаный, Д. К. Панчовъ, помощникъ сѫдебенъ приставъ при Сливенски окрѣженъ сѫдъ, на основание рѣшението № 253 облечено въ исполнителна формула подъ № 1072 издадено на 9 май 1885 г., отъ Сливенски околийски сѫдия, за въ полза на Сливенската земедѣлческа касса, противъ Х. Мехмедъ Х. Аризовъ, изъ г. Сливенъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство за 3000 гроша златни, заедно съ лихвата имъ по 9% отъ 31 декември 1874 год. до послѣдното имъ исплащане и всички послѣдвали сѫдебни и други разноски, съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Павила, поканвамъ поменжтий дължникъ Х. Мехмедъ Х. Аризовъ, да внесе въ повѣренната ми канцелария горѣпоменжтий си дългъ; въ противенъ случай слѣдъ истичанието на двѣнадѣленъ срокъ отъ трикратното публикуване настоящето въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, ще се пристъпи къмъ описъ и продажба на недвижимите му имущества, находящи се въ селата Турсунлий и Йарсанлий (Сливенска околия).

г. Сливенъ, 10 февруари 1886 год.

Помощ. сѫдебенъ приставъ: Д. К. Панчовъ.

3—(252)—3

ПРИЗОВКА

№ 23.

Подписаный, Д. К. Панчовъ, помощникъ сѫдебенъ приставъ при Сливенски окрѣженъ сѫдъ, на основание рѣшението подъ № 271 облечено въ исполнителна формула подъ № 1074 издадено на 18 май 1885 год. отъ Сливенски околийски сѫдия, въ полза на Сливенската земедѣлческа касса, противъ Джерахъ-Халиль-Бей житель отъ г. Сливенъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, за 2500 гроша златни, съ лихвата имъ по 9% отъ 15 февруари 1877 год. до послѣдното имъ исплащане и всички послѣдвали сѫдебни и други разноски, съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, поканвамъ поменжтий дължникъ Джерахъ-Халиль-Бей да внесе въ повѣренната ми канце-

лария горѣказанното количество; въ противенъ случаи слѣдъ истичанието на двѣ недѣлни рокъ отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ ще се пристигли къмъ описа и продатъбата на къщата му, що притежава въ г. Сливенъ, махала Ески-Намазяхъ.

г. Сливенъ, 10 февруари 1886 год.

Помощ. съдебенъ приставъ: Д. К. Панчовъ.
3—(253)—3

Тутраканский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1537.

Подписаній, на основание чл. 115 § 3 отъ Врем. Съдебни Правила, презовавамъ Али Османовъ Фурунджи бивши житель Тутракански а по настоящемъ живущъ въ Турция съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на Тутраканското мирово съдилище, въ срокъ шестъ мѣсеченъ, отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявленій срещу него искъ отъ В. Табаковъ повѣренника на Хасанъ Топалъ Махмудовъ изъ гр. Тутраканъ за искъ 1000 гроша.

Въ случаи на неявяването му, съдията ще постъпли съгласно предисписаніята на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство,

г. Тутраканъ, 8 февруари 1886 год.

Мировий Съдия: Хр. Ц. Каролевъ.
3—(254)—3

Севлиевски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 264.

Севлиевски окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си подъ № 40, станало въ распоредителното му засѣданіе на 7 февруари 1886 г. и на основание ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, дира отклонивши се отъ предварителното диреніе, въ неизвѣстно мѣстожителство Османъ Юсеиновъ, ж. отъ с. Сърбетли, Севлиевска околия, обвиняемъ въ нараняване съ ножче (свичка) съселянинъ си Хасанъ Ахмедовъ.

Отличителнитѣ чарти на обвиняемия сѫ слѣдующитѣ: Турчинъ на 17 годишна възрастъ; бой срѣденъ; очи и вѣжди черни; образъ тощъ; безъ брада и мустаки.

Който би узналъ мѣстоприбиванието на помѣтнати обвиняемъ, умолява се да извѣсти на най-блискитѣ административни полицейски власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го испратятъ въ най-късно време въ Севлиевски окр. съдъ.

Предсѣдателъ: Иорданъ Стояновъ.
Подсекретарь: И. А. Доламовъ.

2—(282)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 266.

Севлиевски окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си подъ № 42, станало въ распоредителното му засѣданіе на 7 февруари 1886 г. и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, търси отклонивши се отъ съдебното слѣдствието, въ неизвѣстно мѣстожителство обвиняемъ Али Макмудовъ, ж. отъ с. Сопотъ, Севл. окр., обвиняемъ въ разносане и продаване наризанъ но не обандерованъ тютюнъ.

Отличителнитѣ чарти на обвиняемия сѫ слѣдующитѣ:

Турчинъ, на 21 годишна възрастъ, ръсть срѣденъ, лице тощко и черно, очи сини, мустаци побели и косми черни.

Който би узналъ мѣстоприбиванието на помѣтнати обвиняемъ, умолява се да извѣсти на най-блискитѣ административни полицейски власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го представатъ въ Севлиевски окръженъ съдъ, въ най-късно време.

Севлиево, 10 февруари 1886 г.

Предсѣдателъ: Иорданъ Стояновъ..

Подсекретарь: И. А. Доламовъ..

2—(283)—3

Горнѣ-Орѣховски мирови съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1109.

Горнѣ Орѣховски мирови съдия, съгласно ст. 115 § 3 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, призова бивши житель на с. Паскалевицъ, Горнѣ-Орѣховска околия, Търновски окрѣ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), Арифъ Пехливанъ, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ съдилището му, най-късно слѣдъ шестъ мѣсeца отъ денътъ за последното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на предявленій срещу него искъ за 1234 гр. ша по записъ отъ Ахмедъ Ефенди, Хафусъ Есадовъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Хафузъ Шююкъ отъ сѫщия градъ, а сега живущъ въ Турция; а въ случаи на неявяване, мирови съдия ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Горнѣ-орѣховица, 1 февруари 1886 год.

Мировий съдия: И. Бабевъ..

3—(226)—3 Секретарь: Савва Поповъ..

Софийски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 109.

Подписаній, Н. Ф. Свинаровъ, пом. съд. приставъ при Софийски окр. съдъ на Златишко-Новоселски участъкъ, на основание испълнителнай листъ №. 1927 издаденъ отъ Соф. окр. съдъ на 16 мартъ 1885 год., въ полза на Цвѣтко Стояновъ ж. на с. Саранци, противъ Михаилъ Стояновъ ж. отъ същото мѣсто за искъ (17 $\frac{1}{2}$) седемнадесетъ и половина пола и съгласно ст. ст. 451⁴, 454, 455, 456, 457, 461 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, обявявамъ, че (31) тридесетъ и единъ днъ по-

слѣ трикратното обнародование настоящето въ „Държавен Въстникъ“, ще се продава недвижимото имущество на Михаил Стоянъ отъ с. Макаево; състоящие се: 1) нива находяща се въ района на с. Сараево, мѣстност „Баба-Гергана“, (6) шестъ уврати, предѣли: Попъ Иванъ, Петър Койчовъ, Арнаудъ-Насувъ и Цвѣтко Стояновъ; 2) ливада находяща се въ сѫщия районъ, мѣстност „Гарванъ“, (8) осемъ коси, предѣли: Стоянъ Койчовъ, дере и пѣтъ.

Описаното тукъ имущество, което е оцѣнено за 25 пола, не е заложено. Продажбата ща се извърши въ канцелариата ми въ Златица, за исплащане горѣменѣтата сума $17\frac{1}{2}$ пола. Наддаванието ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ да наддаватъ, нека се съобразятъ съ настоящето ми.

Златица, 12 феврѣурий 1886 г.

Пом. съд. приставъ: Н. Ф. Свинаровъ.

2-(281)-3

Търновски градски мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Всесочество Александър I Князъ Български, Търнов, град. миров. съдия Иванъ Маловъ, днесъ на 8 феврѣурий 1886 год., въ открыто съдебно засѣданіе, разгледа гражданското дѣло № 372 по описа за 1885 год. завѣдено по тѣжбата на Петра Миневъ отъ Трѣвненските колиби Скорци, противъ Х. Мехмедъ Караманлията изъ Търново, живущъ въ Цариградъ, за искъ 2400 гроша отъ власъ и орисъ.

Въ съдебното засѣданіе се яви истека, а отвѣтника не се яви, ако и да бѣше призованъ съ призовка №. 3426 обнародвана въ „Държ. Въстникъ“, броеве 60, 61, 62. — На основание ст. ст. 48, 68, 100, 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство и измѣнението на ст. 971. Времен. Съдебни Правила. Заочно Рѣши: осужда се Х. Мехмедъ Караманлията отъ Търново, живущъ въ Цариградъ, да плати на Петра Миневъ отъ Трѣвненски колиби Скорци 2400 гроша за власъ и орисъ, купени презъ 1876 година и съдебни въобще разноски 55 лева.

Рѣшението е съ право на аппелативно обжалване предъ Търнов. окр. съдъ въ двѣнадѣлъ срокъ отъ днесъ, съгласно измѣнението на ст. 132 аления 2-ра граждан. мирово съдопроизводство, а съгласно ст. 121 сѫщото съдопроизводство за отвѣтника се допушта още и отзивъ предъ Търнов. град. миров. съдъ въ двѣнадѣлъ срокъ отъ деня на трикратното публикуване настоящето въ „Държавен Въстникъ“.

Търнов. град. миров. съдия: Ив. Маловъ.
Секретарь: М. Райковъ.

2-(279)-3

Ловчански мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 357.

Ловчански мировий съдия на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Хисанъ Ис-

маиловъ Чаловъ, бивши жителъ отъ г. Ловечъ, повѣр. на Емине Х. Еминова отъ с. градъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Бруса (Турция), да се яви въ Ловчанското мирово съдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ четиримесецъ отъ денътъ на послѣдното публикуване на настоящата призовка въ „Държавен Въстникъ“, за да отговори на представенъ срѣщу него искъ отъ Иванъ Танасовъ жителъ изъ с. Продинчецъ (Ловч. околия) за издаване крѣпостенъ актъ на една ливада отъ стойност 370 лева.

Въ случай на неявяване мировий съдия ще постѫпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Ловечъ, 11 феврѣурий 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Ионовъ.

2-(257)-3

ПРИЗОВКА

№ 359.

Ловчански мировий съдия на основание чл. 115 п. 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Мехмедъ Амладжиевъ бивши жителъ отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ г. Бруса (Турция), да се яви въ залата на Ловчанското мирово съдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ четиримесецъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавен Въстникъ“, за да отговори на представенъ срѣчу него искъ отъ Иванъ Танасовъ и Танасъ Ивановъ жители изъ с. Продинчецъ (Ловчан. околия) за издаване крѣпостенъ актъ на четири къса недвижимъ имотъ отъ стойност 350 лева.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съобразно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Ловечъ, 11 феврѣурий 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Ионовъ.

2-(258)-3

ПРИЗОВКА

№ 361.

Ловчански мировий съдия на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Х. Хафузъ Халила Кеоролу Х. Мехмедовъ бивши жителъ отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ Цариградъ (Турция), да се яви въ залата на Ловчанското мирово съдилище лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ срокъ четиримесецъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка, въ „Държавен Въстникъ“, за да отговори на представенъ срѣчу него искъ отъ Коста Григоровъ жителъ изъ г. Ловечъ за издаване крѣпостенъ актъ на едно място отъ развалена къща отъ стойност 400 лева.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно правилата на чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Ловечъ, 11 феврѣурий 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Ионовъ.

2-(259)-3

ПРИЗОВКА

№ 363.

Ловчански мировий съдия на основание чл. 115 п. 3 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Реджебъ Сюлемановъ Гевезовъ, бивши житель на с. Абланица, (Ловчан. околия) а по настоящемъ въ неизвестно място жителство въ Турция, да се яви въ залата на Ловчанското мирово съдилище, лично или чрезъ свой законенъ повъреникъ въ срокъ шестмесечието отъ последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявени срещу него искъ отъ Мих. Хр. Радославовъ изъ г. Ловечь, законенъ повър. на Пенчо Иваковъ отъ с. Абланица (Ловчан. околия), за издаване крѣпостенъ актъ на пять къса недвижимъ имотъ, именно: едно място (селище) отъ развалена къща, двѣ ниви и двѣ браница отъ стойност 640 лева.

Въ случай на неявяване, съдията ще постъпи съгласно правилата на чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Ловечь, 11 февруари 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзковъ.
Секретарь: Ионовъ.

2—(260)—3

ПРИЗОВКА

№ 365.

Ловчански мировий съдия на основание чл. 115 п. 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Ахмедъ Майманджиевъ бивши житель отъ г. Ловечь, а по настоящемъ въ г. Одринъ (Турция), да се яви въ Ловчанското мирово съдилище, лично или чрезъ повъреникъ въ срокъ четиримесечието отъ денътъ на последното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на предявени срещу него искъ отъ Георги Арнаудовъ житель изъ г. Ловечь за искъ по тевтеръ 640 гроша.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно предписането на ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Ловечь, 11 февруари 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзковъ.
Секретарь: Ионовъ.

2—(261)—3

ПРИЗОВКА

№ 367.

Ловчански мировий съдия на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Хюсенинъ Али Мъловъ бивши житель отъ с. Абланица (Ловч. околия), а по настоящемъ въ неизвестно място жителство въ Турция, да се яви въ Ловчанското мирово съдилище лично или чрезъ повъреникъ въ срокъ шестмесечието отъ денътъ на последното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на предявени срещу него искъ отъ Стоянъ Вълчовъ жит. изъ с. Абланица, законенъ повъреникъ на Мустафа Ефенди отъ с. село за искъ по записъ 1.248 гроша.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно предписането на ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

г. Ловечь, 11 февруари 1886 год.

Мировий съдия: Желѣзковъ.
Секретарь: Ионовъ.

2—(262)—3

Габровски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 242.

Габровски мировий съдия, на основаніе чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Никола Велчовъ Солниковъ, наследникъ на покойния Велчо Пенчовъ Солниковъ, отъ г. Габрово, а по настоящемъ въ неизвестно място жителство, да се яви лично, или чрезъ свой законенъ повъреникъ въ камарата на съдилището въ шестмесечието срокъ отъ денътъ на последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлени срещу него отъ Христа Станчовъ Питеевъ, настойникъ на сираците на покойния Андрея Димитровъ изъ г. Габрово, искъ за 1.409 гр. и лихвата по записъ.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Габрово, 10 февруари 1886 год.

И. д. мировий съдия,
Членъ на Севл. окр. съдъ: Л. Гавалюговъ.
Секретарь: И. Д. Видинлиевъ.

2—(277)—3

Шуменски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1122.

Шуменски окръженъ съдъ, по основаніе ст. 115 § 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Ахмедъ Индже Алиевъ, бивши житель отъ г. Ески-Джумая, а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви лично или чрезъ повъреникъ въ съдебната стая на този съдъ слѣдъ четиримесеца отъ денътъ на последното трикратно абиародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на искътъ предявен срещу него и брата му Ибраима Индже Алиевъ, отъ Хасанъ Мустафовъ отъ селото Муратларъ, Ески-Джумайска околия, за искъ отъ 1.311 гроша по записъ, въ противенъ случай, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 § 1 отъ Временните Съдебни Правила.

г. Шуменъ, 11 февруари 1886 год.

Предсѣдателъ: Д. Константиновъ.
Подсекретарь: Я. В. Янчовъ.

2—(275)—3